

РЕШЕНИЕ

№ 4836

гр. София, 03.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 03.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **1859** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против заповед № 01-РД/885/03.02.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” (ДФЗ) – Разплащателна агенция. Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването, и в законоустановения за това срок. Не са представени доказателства за датата на връчване на процесната заповед. Същата е била обжалвана пред министъра на земеделието и храните; видно от представеното копие, жалбата е била заведена в министерството на 02.10.2011г. Не се установява произнасяне по нея, предвид което следва да се приеме, че предмет на оспорване в това производство е първоначалният административен акт и подадената на 11.03.2011г. в съда жалба е в срока по чл.149, ал.3 АПК. Разгледана по същество, тя е основателна.

Жалбоподателят е подал на 26.07.2010г. заявление с идентификационен номер (ИН) 28/121/03904, по Мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства”. В заявлението е посочено наименование на проекта: „изграждане на свинеразвъден център и закупуване на технологично оборудване”. Със заявлението е инициатирано производство по Наредба № 8/03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на

безвъзмездна финансова помощ по мярка "Модернизиране на земеделските стопанства" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013г., издадена от министъра на земеделието и продоволствието (по-долу Наредба № 8).

Със заповед № 01 – 0409/1580/28.05.2010г. на изпълнителния директор на ДФЗ е открит прием на заявления по Наредба № 8, за описани в заповедта групи проекти (л.13-14 от делото).

Била е извършена проверка на заявлението; видно от представения формуляр за документална проверка, резултатът от последната е положителен. Установява се от приложеното в преписката становища по Приложение № 11 към чл.30, ал.1 от Наредба № 8, че инвестициите са свързани с изискванията в областта на хигиената, хуманното отношение към животните и ветеринарните изисквания (л.385-386 и 486 от делото). В контролния лист за посещение на място не е отбелязана дата на проверката, но е направена бележка, че към този момент свинекомплексът не е изграден; мястото е затревено. Според отчета на съответствието от 24.08.2010г., съществува съответствие на проекта с критериите за допустимост. На 26.07.2010г. е съставен контролен лист за съответствие (л.464-465), в който след отбелязванията за съответствие с по всички приложими изисквания е направено заключение за недопустимост на проекта. Изложени са мотиви, че последният е в противоречие с горепосочената заповед за отваряне на прием и Приложение № 9 към чл.26, ал.1, т.4 от Наредба № 8, тъй като проектът е за изграждане на нов свинеразвъден център, а не за въвеждане на стандарти на Общността в съществуващи обекти. Заключение за несъответствие на проекта с критериите за допустимост е направено и в отчета на съответствието, съставен на 01.02.2011г.

По делото е прието заключение на съдебно – техническа експертиза, неоспорено от страните, което съдът кредитира изцяло като изготвена от лице с необходимата компетентност и при направени съответни проверки. Установява се от заключението, че свинекомплексът се състои от сгради, част от които изградени около 1960г., отразени в топографска карта, изработена през 1983г., както и в скици от 1994г. и 2002г., както и в подробен устройствен план, одобрен през 2002г. и в кадастралната карта на града от 2005г. Част от тези сгради е била разрушена и на същото място е изградена нова сграда, обозначена с № 33 на Приложение № 12 към заключението; за основа на това графично приложение е използвана представената виза за проектиране на същата сграда – предмет на процесния проект, от 02.10.2010г. Същите обстоятелства се установяват от показанията на двамата свидетели, изслушани в публично съдебно заседание на 03.10.2011г., които съдът в настоящия състав възприема като безпротиворечиви и съответстващи на останалите обстоятелства по делото.

Съгласно удостоверение изх. № 594/01.06.2011г. на Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място], свиневъдният обект съществува от преди 01.01.2003г. С оглед описаните доказателства, както и представените доказателства за собственост, съдът приема, че жалбоподателят е имал стопанство за отглеждане на свине, съществувало отпреди 2003г., като част от сградите му са били разрушени и на тяхно място изградена нова стопанска сграда, съответстваща на настоящите изисквания към дейността. За пълнота на изложението е необходимо да се посочи, че с оглед характера на тази дейност са налице индиции за възможна приложимост на директива 91/676/ЕИО за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници и Наредба № 2/2007г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от земеделски източници, но доколкото те не са обсъждани от административния орган,

не следва да бъдат разглеждани и от съда.

При така установените обстоятелства и като прецени оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената форма; действително, при издаването на процесната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Независимо от това, процесната заповед е в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

На първо място следва да се отбележи, че целта на мярката, съответно нейното наименование, е „Модернизиране на земеделските стопанства”, т. е., последните в цялост, тъй като интензивното земеделие само по себе си налага комплексен характер на дейността, а не изолирани, самостоятелни мероприятия. Ето защо, при преценката на проектите не може да бъде разглеждана отделна част от това стопанство, дали тя е новоизградена, или не. След като е част от комплексното предприятие – земеделско стопанство, то построяването на нова сграда в съответствие със съвременните стандарти представлява именно модернизация на стопанството.

Съгласно чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредба № 8, заявлението за подпомагане може да получи пълен или частичен отказ за финансиране в случай на несъответствие с условията на чл.31, ал.2. Изложените фактически обстоятелства в процесната заповед, мотивирали издателя ѝ да приеме, че е налице това основание за отказ, бяха опровергнати по делото, предвид изложените по-горе доказателства; в частност относно приложение № 9 на Наредба № 8 следва да се отбележи и, че то изрично предвижда и възможността за изграждане на нови сгради. Поради това, процесният отказ е незаконосъобразен.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските по представен списък. Установява се посочените в списъка разноски да са действително направени по делото и поради това, следва да бъдат възстановени в общия им размер на 900 (деветстотин) лева, от които 500 лв. адвокатско възнаграждение, 50лв. държавна такса и 350 лв. възнаграждение за вещо лице.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 01-РД/885/03.02.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция, за ново произнасяне в 14-дневен срок, с указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" – Разплащателна агенция да заплати на „Г. АД, с ЕИК[ЕИК], сумата 900 (деветстотин) лева - разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

